

Întrebarea preliminară

Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (a) primul paragraf din Directiva 2001/40/CE ⁽¹⁾ a Consiliului și, în special, chestiunea dacă expresia *infracțiune pasibilă de pedeapsă cu privare de libertate de cel puțin un an* cuprinsă în această normă se referă la pedeapsa prevăzută în *abstracto* pentru delictul în discuție sau, dimpotrivă, la pedeapsa concretă aplicată condamnatului și, în consecință, dacă decizia unui stat membru de îndepărtare a unui resortisant al unei țări terțe condamnat la o pedeapsă privativă de libertate de opt luni ar trebui sau nu ar trebui să fie recunoscută de alte state membre.

(¹) Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Cagliari (Italia) la 2 octombrie 2014 – Procedură penală împotriva Claudia Concu, Isabella Melis

(Cauza C-457/14)

(2014/C 439/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Cagliari

Părțile din procedura principală

Claudia Concu, Isabella Melis

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 și următoarele TFUE și articolul 56 și următoarele TFUE și principiile consacrate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 16 februarie 2012 [cauzele conexe C-72/10 și C-77/10] trebuie interpretate în sensul că se opun atribuirii printr-o procedură de cerere de ofertă a unor licențe cu o durată mai mică decât cea a licențelor atribuite în trecut în cazul în care procedura de cerere de ofertă menționată a fost inițiată în scopul remedierii consecințelor excluderii ilegale a anumitor operatori din procedura de cerere de ofertă anterioară?
- 2) Articolul 49 și următoarele TFUE și articolul 56 și următoarele TFUE și principiile consacrate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 16 februarie 2012 [cauzele conexe C-72/10 și C-77/10], citată anterior, trebuie interpretate în sensul că se opun ca cerința reorganizării sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare ale licențelor să constituie o justificare adecvată pentru o durată redusă a licențelor care fac obiectul procedurii de cerere de ofertă în raport cu durata licențelor atribuite în trecut?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 8 octombrie 2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Cauza C-463/14)

(2014/C 439/33)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” – Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 24 alineatul (1) și articolul 25 litera (b) din Directiva 2006/112⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că noțiunea „prestare de servicii” cuprinde și situațiile contractelor de abonament privind prestarea serviciilor de consultanță, precum cele din procedura principală, în care prestatorul, care dispune de personal calificat pentru prestarea serviciilor, s-a pus la dispoziția beneficiarului pe durata contractului și s-a obligat să se abțină de la încheierea unor contracte cu obiect similar cu concurenții beneficiarului?
- 2) Articolul 64 alineatul (1) și articolul 63 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că, în cazul serviciilor de consultanță prestate pe bază de abonament, faptul generator al taxei intervine la expirarea perioadei pentru care s-a convenit plata, fără să prezinte importanță dacă beneficiarul a apelat sau cât de des a apelat la serviciile pentru care consultantul s-a aflat la dispoziția sa?
- 3) Articolul 62 alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că prestatorul de servicii în cadrul unui contract de abonament de consultanță este obligat să factureze taxa pe valoarea adăugată la expirarea perioadei pentru care s-a convenit tariful aferent abonamentului sau această obligație ia naștere numai dacă beneficiarul a apelat la serviciile consultantului în respectiva perioadă fiscală?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-468/14)

(2014/C 439/34)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: M. Clausen, C. Cattabriga, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin menținerea unui situații juridice conform căreia este permisă vânzarea în vrac a tutunului pentru uz oral, contrar articolului 8 coroborat cu articolul 2 punctul 4 din Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun⁽¹⁾, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.
- obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2001/37 întrucât a interzis doar vânzările de tutun pentru uz oral sub forma produselor ambalate în doze la plic sau în plicuri poroase, iar nu și vânzările vrac de tutun pentru uz oral. Regatul Danemarcei nu a contestat că legislația sa nu este conformă dreptului Uniunii în ceea ce privește interzicerea introducerii pe piață a tutunului pentru uz oral. O propunere legislativă care ar fi introdus interzicerea completă a comercializării tutunului pentru uz oral în Danemarca a fost cu toate acestea respinsă de Parlamentul danez.

Regatul Danemarcei nu și-a luat alte angajamente pentru a face reglementarea daneză conformă cu dreptul Uniunii. Comisia constată deci că Regatul Danemarcei continuă să nu își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 coroborat cu articolul 2 punctul 4 din Directiva 2001/37.

⁽¹⁾ JO L 194, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 125.